

KAJ HIMMELSTRUP

Det er helt sikkert

LæseLyst 12

1. kapitel

Jeg er vred

Jeg er vred. Meget vred. Jeg er så vred, at jeg kunne tæve ham. Hvis han var her. Men det er han ikke. Jeg ved ikke engang, hvem han er. Eller hvor han er. Men hvis han var her, så ville han få bank. Det er helt sikkert. Han ville få alle de bank, der kunne ligge på ham.

Nu skal du ikke tro, at det her er noget, jeg sidder og siger højt. Jeg er alene. Helt alene. Og jeg er ikke sådan en, der taler med sig selv. Det er for dumt. Jeg sidder bare og tænker.

Og jeg har virkelig noget at tænke over. Det er helt sikkert. Der er sket alt for meget. Både i går og i dag. Og det der er sket, det er ikke rart.

Der er en, der er død.

En, jeg kendte.

Så jeg er ikke bare vred. Jeg er også ked af det. Og

Copyright © Kaj Himmelstrup,
Nyt Dansk Litteraturselskab og Bibliodan
Udgivet af Nyt Dansk Litteraturselskab
og Bibliodan
Forsideillustration: Håkan Lindgren, Polfoto
Redaktion: Liselotte Kulpa
Grafisk tilrettelægning: Tina Hundewadt
Bogen er sat med Times New Roman
Tryk: Grafia, Søborg 2005
1. oplag 2005
ISBN: 87-89793-07-2

mere end det. Jeg er også forvirret. Jeg kan lige så godt sige det, som det er. Det er, som om det ikke kan være inde i mit hoved. Men jeg kan heller ikke få det ud. Det er underligt.

For lidt siden sagde jeg til mig selv: Tænd din computer. Sæt et spil i og gå i gang. Så glemmer du alt. Du glemmer, at du er vred. Du glemmer, at du er ked af det. Du tænker kun på at spille. Alt det andet – det er der ikke mere. Det er helt sikkert, sagde jeg.

Jeg er vild med spil. Jeg kan få en hel søndag til at gå med at spille. Jeg er vild med Lara. Jeg er også vild med FIFA. Og med 'Ringenes Herre'.

Så jeg satte mig foran computeren. Men jeg fik ikke engang tændt for den. Så lige nu sidder jeg bare og glor på en sort skærm. Jeg ved godt, at det ikke kan lade sig gøre at glemme det, der er sket. Det kan det bare ikke.

De sagde det i TV i går. At en lille pige var blevet myrdet. De sagde, at det var sket i den park, der ligger lige bag ved FØTEX. Her blev hun fundet af en ung mand.

De viste stedet, hvor hun blev fundet. De talte også med den unge mand. Han var ude at gå med sin hund, sagde han. Pludselig stoppede hunden. Den ville væk fra stien. Den unge mand gik efter den. Hunden stoppede ved et stort træ. Der stod den stille og gav sig til at gø.

Den kunne lugte pigen. Hun lå bag ved træet. Oven på hende lå der en masse visne blade. Den unge mand børstede bladene væk. Han kunne se, at der ikke var liv i hende. Han tog sin mobil og ringede til 112.

“Det er alt, hvad vi ved,” sagde de. En lille pige er blevet myrdet i en park, og politiet har ikke noget spor at gå efter.

Her til morgen gik jeg selv gennem parken. Det plejer jeg ikke. Det er nemmere at gå forbi NETTO, når man skal med bussen. Men jeg ville se stedet.

Det er en meget lille park. Den har været stor engang. Men så skulle der være plads til det nye butiks-center. Derfor røg det meste af parken. Der er kun nogle store træer og nogle buske tilbage. Det